

Presuda Suda (peto vijeće) od 16. siječnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein hallinto-oikeus – Finska) – E

(Predmet C-240/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Državljanin treće zemlje koji nezakonito boravi na području države članice — Prijetnja za javni poredak i nacionalnu sigurnost — Direktiva 2008/115/EZ — Članak 6. stavak 2. — Odluka o vraćanju — Zabrana ulaska na područje država članica — Upozorenje u svrhu zabrane ulaska u schengensko područje — Državljanin koji posjeduje valjanu dozvolu boravka koju je izdala druga država članica — Konvencija o provedbi Schengenskog sporazuma — Članak 25. stavak 2. — Postupak savjetovanja između države članice koja izdaje upozorenje i države članice koja je izdala dozvolu boravka — Rok — Nepostojanje stajališta konzultirane države ugovornice — Posljedice na izvršenje odluka o vraćanju i zabrani ulaska)

(2018/C 083/09)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein hallinto-oikeus

Stranke glavnog postupka

E

Izreka

1. Članak 25. stavak 2. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. između vlada država Gospodarske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Francuske Republike o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama, potpisane u Schengenu 19. ožujka 1990., a koja je stupila na snagu 26. ožujka 1995., treba tumačiti na način da je državi ugovornici koja namjerava donijeti odluku o vraćanju državljanina treće zemlje koji ima važeću dozvolu boravka koju je izdala druga država ugovornica te mu zabraniti ulazak i boravak u schengenskom području ostavljeno na volju da čak i prije donošenja navedene odluke pokrene postupak savjetovanja predviđen navedenom odredbom, pri čemu se taj postupak u svakom slučaju mora pokrenuti čim je takva odluka donesena.
2. Članak 25. stavak 2. Konvencije o primjeni Schengenskog sporazuma treba tumačiti na način da ne sprečava izvršenje odluke o vraćanju popraćene zabranom ulaska koju je donijela država ugovornica protiv državljanina treće zemlje koji ima važeću dozvolu boravka koju je izdala druga država ugovornica, iako postupak savjetovanja predviđen tom odredbom još traje, ako država ugovornica koja izdaje upozorenje može valjano smatrati da navedeni državljanin predstavlja prijetnju javnom poretku ili nacionalnoj sigurnosti, pri čemu se ne dovodi u pitanje njegova mogućnost da ostvaruje prava koja ima na temelju navedene dozvole boravka na način da se kasnije uputi na područje te druge države ugovornice. Međutim, po proteku razumnog roka nakon početka postupka savjetovanja i u slučaju nepostojanja odgovora konzultirane države ugovornice, država ugovornica koja je izdala upozorenje u svrhu zabrane ulaska isto mora povući i, u slučaju potrebe, upisati državljanina treće zemlje na nacionalni popis upozorenja.
3. Članak 25. stavak 2. Konvencije o primjeni Schengenskog sporazuma valja tumačiti na način da se državljanin treće zemlje koji ima važeću dozvolu boravka koju je izdala jedna država ugovornica i u odnosu na kojeg je u drugoj državi ugovornici donesena odluka o vraćanju popraćena zabranom ulaska može pred nacionalnim sudom pozivati na pravne učinke koji proizlaze iz postupka savjetovanja koji je obvezna pokrenuti država ugovornica koja je izdala upozorenje kao i na zahtjeve koji iz toga proizlaze.

⁽¹⁾ SL C 213, 3. 7. 2017.